

Domáci mazlíčci a jejich nemoci.

Mohou být zvířátka, která chováme v bytě, zdrojem nákazy člověka?

V zimních měsících se lidé i zvířata, která pro svou potěchu chovají, drží spíše doma v teple u kamen a svůj pobyt ve volné přírodě omezují. Jejich soužití je proto mnohem těsnější než v létě, kdy sluníčko láká všechny ven. Může tento užší kontakt se zvířaty představovat pro jejich chovatele a blízké okolí nebezpečí onemocnění některými chorobami zvířat

Zvířata, kromě toho, že trpí řadou onemocnění na člověka nepřenositelných, mohou být v některých případech i nositelem nákazy, ke které je člověk vnímavý. Nejznámější je toxokaróza, onemocnění způsobené psími a kočičími škrkavkami. Když se jejich velmi odolná vajíčka dostanou z trusu zvířat do zažívacího traktu člověka, uvolní se z nich infekční larvy, které pak cestují tělem a usazují se v různých tkáních. Pokud se dostanou do oka, mohou způsobit vážné oční poruchy.

Toxoplasmóza je dalším onemocněním, kterým trpí jak lidé tak zvířata. Tentokrát je zdrojem nákazy kočka, která sama neonemocní, ale vylučuje trusem infekční stádia, působící onemocnění člověka. To nejčastěji probíhá jako chřipkovité onemocnění provázené zvýšenou únavností a zduřením lymfatických uzlin. Nebezpečná je toxoplasmóza pro ženy, které se nakazí během těhotenství, protože může dojít k poškození plodu. Proto se u těhotných doporučuje provádět vyšetření na toxoplasmózu.

Mykotická onemocnění kůže, působená různými druhy plísní, či lépe mikroskopických hub se mohou vyskytovat u koček, psů, morčat, křečků i činčil a snadno se přenáší na člověka, kde mohou být původcem i hromadných nákaz. Vždy vyvolávají nepříjemně svědivé změny na kůži, která se po rozškrábání pokrývá mokvajícímí strupy a může být druhotně infikována bakteriemi. Léčba je obtížná a zdlouhavá, neboť nákaza se roznáší mikroskopickými sporami, které se na kůži snadno uchytávají. Podobné příznaky, ale lehčího a spíše přechodného charakteru působí i drobní roztoči, žijící v srsti zvířat, odkud se mohou přechodně dostat i na člověka a nepříjemně jej poštipat. Klasickou kožní prašivinu působenou zákožkami, které si vrtají chodbičky v kůži, pozorujeme dnes již spíše pouze u zanedbaných a oslabených zvířat. I když na lidi tyto zákožky přelézají, nepůsobí jim nikdy vážnější obtíže, na rozdíl od klasických lidských zákožek, způsobujících svrab. Člověk může být občas pokousán i zvířecími blechami, kterým se daří ve skulinách, spárách a prachu na podlahách.

Exotičtí okrasní ptáci, chovaní v zajetí mohou trpět ornitózou, která postihuje zejména dýchací ústrojí a vyskytuje se velmi často především u ptáků, nelegálně k nám pašovaných. Člověk se nakazí vdechnutím zárodků, přežívajících i v uschlém trusu a zvířeném prachu. Onemocnění se nazývá psitakóza a postihuje dýchací i zažívací trakt člověka.

Chcete-li se tedy těšit z blízkosti svých zvířecích miláčků bez obavy, že se od nich můžete něčím nakazit, měli byste dodržovat některá pravidla, omezující výše popsaná rizika:

- Než si přinesete domů nějaké zvířátko, přesvědčte se, že je v dobrém zdravotním stavu a veterinárně zkontrolováno. Při jakémkoli podezření na možnou nákazu, konzultujte veterináře.
- Poučte se, jak se má s každým zvířetem správně zacházet a jaké podmínky k životu, včetně správné výživy, mu budete muset vytvořit.
- Nezapomeňte, že chov jakéhokoliv zvířete doma klade zvýšené nároky na úklid a údržbu bytu.